

Francouzský styl a galanterie

Michaela Žáčková

Bakalářská práce
2024

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Design obuvi

Akademický rok: 2023/2024

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Michaela Žáčková**
Osobní číslo: **K21143**
Studijní program: **B0212A310004 Multimédia a design**
Specializace: **Design obuvi**
Forma studia: **Prezenční**
Téma práce: **Francouzský styl a galanterie**

Zásady pro vypracování

1. Teoretická část:

Práce se zabývá historií a vývojem francouzské módy elegantních žen, s osobitým názorem a pohledem na svět, jejich povahou a smýšlením. Inspirací je každodenní život a styl Pařížanek, které ovlivnily svět. Výsledkem je kolekce kvalitní, stříhově zajímavé galanterie doplněné o obuv.

2. Projektová část:

Součástí odevzdané práce je plakát o rozměrech 100x70 cm v tištěné podobě. Součástí předané písemné práce je dodání elektronické verze diplomové práce na Flash disku, který bude obsahovat taktéž samostatné fotografie v tiskové kvalitě z praktické části diplomové práce. Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana. Formát pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách. Odevzdaná práce musí obsahovat rešerši inspiračních zdrojů vztahujících se ke zvolenému tématu, varianty návrhových řešení, postup zpracování vybrané varianty návrhového řešení, stříhové řešení, technický popis.

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

HABIB, Claude. *Francouzská galantnost. Historie* (Academia). Praha: Academia, 2009. ISBN 978-80-200-1782-6
BEREST, Anne. *Jak se stát Pařížankou – ať žijete kdekoli*. V Brně: Jota, 2014. ISBN 978-80-7462-643-2.
FULKA, Josef. *Psychoanalýza a francouzské myšlení*. Praha: Herrmann, 2008. ISBN 978-80-87054-11-6.
HESS, Megan. *Elegance: The Beauty of French Fashion*. China: Hardue Grand Books, 2019. ISBN 1743794428.
MAIGRET, de Caroline. *Older but Better, but Older*. UK: Ebury Press, 2020. ISBN 9781529104486.

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Martina Černeková, PhD.**
FT UTB

Datum zadání bakalářské práce: **1. listopadu 2023**

Termín odevzdání bakalářské práce: **17. května 2024**

L.S.

Mgr. Josef Kocourek, Ph.D.
děkan

MgA. Lucie Trejtnarová, Ph.D.
vedoucí ateliéru

Ve Zlíně dne 1. prosince 2023

PROHLÁŠENÍ AUTORKY BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že:

- bakalářská práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3;
- podle § 60 odst. 1 autorského zákona má Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 odst. 2 a 3 autorského zákona mohu užít své dílo – bakalářskou práci nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské práce využít ke komerčním účelům;
- pokud je výstupem bakalářské práce jakýkoliv softwarový produkt, považují se za součást práce rovněž i zdrojové kódy, popř. soubory, ze kterých se projekt skládá. Neodevzdání této součásti může být důvodem k neobhájení práce.

Prohlašuji,

- že jsem na bakalářské práci pracovala samostatně a použitou literaturu jsem citovala. V případě publikace výsledků budu uvedena jako spoluautorka.
- že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou obsahově totožné.

Ve Zlíně, dne:

Jméno a příjmení studentky:

.....
podpis studentky

ABSTRAKT

Hlavním tématem bakalářské práce je Francouzka jako elegantní žena, se smyslem pro styl. Je si vědoma svých chyb a ví, kým je. Francouzskou módou, důležitými ženami francouzské historie a francouzským smýšlením se zabývá teoretická část. Definuji také svou představu typické francouzsky, pro kterou jsem vytvořila kolekci doplňků. Praktická část pak dokládá vývoj myšlenek celé kolekce a samotné realizace.

Klíčová slova: design, kabelky, rukavice, elegance, sofistikovanost, ležérnost

ABSTRACT

The main theme of the bachelor thesis is the French woman as an elegant woman with a sense of style. She is aware of her mistakes and knows who she is. The theoretical part deals with French fashion, important women in French history, and French mentality. I also define my idea of a typical French woman for whom I have created a collection of accessories. The practical part then documents the development of ideas for the entire collection and its implementation.

Keywords: design, handbags, gloves, elegance, sophistication, casualness

Chtěla bych v první řadě poděkovat vedoucí bakalářské práce, paní Ing. Černekové, Ph. D. Děkuji za všechny připomínky, za skvělé konzultace a spousty cenných rad.

Také všem, kteří mi pomohli se zpracováním, jmenovitě paní Janě Holíkové, paní Jiřině Dušové a panu Olejníkovi.

Děkuji vile Tomáše Bati, za zapůjčení krásných prostor.

Díky patří Dominikovi. Děkuju za to, že jsi zvládl všechny mé poznámky a mou vizi, si přenesl do fotek.

Poděkování patří také všem, kteří mě při práci podporovali. Mé mamince, kamarádům a spolupracovníkům.

Poslední, ale ne méně důležité poděkování patří mým skvělým spolužačkám, 3 roky s vámi utekly jako voda, a byly to božské roky.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD.....	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 PAŘÍŽ JAKO CENTRUM MÓDY	11
1.1 BURGUNDSKÝ DVŮR.....	11
1.2 ŠPANĚLSKO V POPŘEDÍ	12
1.3 PAŘÍŽ SE DOSTÁVÁ DO POPŘEDÍ	12
1.4 FRANCOUZSKÁ REVOLUCE V MÓDĚ	13
1.5 WORTH A PŘEVRAITÉ ZMĚNY MÓDY	14
2 RUKAVIČKÁŘSTVÍ.....	15
2.1 POPELČINY RUKAVIČKY	17
2.2 RUKAVICE V POLITICE	17
3 FRANCOUZKY, KTERÉ OVLIVNILY SVĚT.....	19
3.1 ELEANOR AKVITÁNSKÁ	19
3.1.1 Výchova gentlemanem.....	20
3.1.2 Plachý manžel Ludvík.....	20
3.1.3 Vliv Eleanor	20
3.1.4 Chránit území	21
3.2 MADAME DE POMPADOUR.....	21
3.2.1 Okouzlující Madame	21
3.2.2 Vytříbený vkus	22
3.2.3 Ztráta pro zemi	23
3.3 MARIE ANTOINETTE.....	23
3.3.1 Dětství na zámku.....	23
3.3.2 Politické manželství	23
3.3.3 Královna módy.....	24
3.3.4 Aféra s diamantovým náhrdelníkem	25
3.3.5 Nechvalný konec	25
3.4 JANE BIRKIN.....	26
3.4.1 Dětství	26
3.4.2 První láska.....	26
3.4.3 Serge, je t'aime.....	27
3.4.4 Birkin bag.....	28
4 GALANTNOST	29
5 MILOVAT	30
5.1 CHYBUJÍCÍ MUŽ.....	30
5.2 ZAMILOVAT SE	30
5.3 PROJEV LÁSKY	31

6	MODERNÍ FRANCOUZKA	32
II	PRAKTICKÁ ČÁST	34
7	INSPIRACE A KONCEPT	35
7.1	CÍLOVÝ ZÁKAZNÍK	37
8	KOLEKCE.....	38
8.1	MATERIÁLY A BAREVNOST.....	38
8.2	GRAVÍROVÁNÍ.....	38
8.3	KABELKY	39
8.4	OBUV	40
8.5	RUKAVICE	40
9	PROCES VÝROBY	41
10	LOOKBOOK.....	48
	ZÁVĚR	54
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY.....	55
	SEZNAM OBRÁZKŮ	59
	SEZNAM PŘÍLOH	62

ÚVOD

Na základní škole, jsem si přečetla knihu Jak se stát Pařížankou... ať žijete kdekoliv, kniha mě ovlivnila v maličkostech. Jedna z myšlenek byla například to, že se boty a kabelka nikdy neladí k sobě. Ideální parfém bych měla najít do svých 20. narozenin, a používat ho dalších dvacet let, abych si přišla stále stejně mladá. Knihu jsem otvírala pravidelně, a pročítala pořád dokola stejné listy.

V průběhu studia, mě více a více bavilo hledat nejrůznější tvarová řešení kabelek, proto jsem si i pro svou bakalářskou práci, zvolila galanterii. Inspirací pro kolekci se stala Francie a Francouzky. Jejich životní styl a přístup je mi velmi blízký.

V teoretické části se zabývám módou, rukavičkářstvím, a také Francouzkami, které ovlivnily svým přístupem svět. Zabývám se také láskou a uměním milovat. V poslední kapitole definuji moderní francouzskou, která je hlavní inspirací pro kolekci.

Praktická část popisuje myšlenkový vývoj kolekce, dokládá pracovní postup a lookbook focený ve vile Tomáše Bati.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 PAŘÍŽ JAKO CENTRUM MÓDY

Abychom pochopili, proč byla Paříž v dějinách módy důležitá, je nutné se podívat do období předtím, než Paříž získala svou pověst hlavního města módy. Během čtrnáctého a patnáctého století politická roztržitost Evropy způsobovala, že neexistovalo jediné hlavní město módy, ale spíše několik regionálních stylů a módních center. Kdybychom měli vyjmenovat alespoň některé z nich – Florencie, Benátky či Burgundský dvůr. O zrodu módy jako takové můžeme mluvit již v období čtrnáctého století v Itálii. Všechna vzkvétající města Itálie byla mnohem módnější než Paříž. Francie jako taková byla v této době pod velkým feudálním vlivem, zatímco města jako Florencie a Benátky měli sociální a ekonomickou strukturu na vyšší úrovni a rozvoj módy vzkvétal. [1]

1.1 Burgundský dvůr

Nesmíme ale opomenout již zmíněný Burgundský dvůr, který je nazýván „kolébkou módy“ díky smyslným a skvostným oděvům. V evropském měřítku 14. století nebyl ještě tak vlivný, až začátkem 15. století, se tento fakt změnil. Burgundští vévodové byli mnohem bohatší a vlivnější než francouzští králové, a na jejich oděvech bylo bohatství velmi poznat. Kabátce i výstroj pro koně byla pokryta rubíny a diamanty tak, že vedle nich šaty následníka francouzského trůnu vypadaly žalostně. [1]

Obrázek 1 - Filip III Dobrý, Burgundský vévoda

1.2 Španělsko v popředí

V šestnáctém století se začaly objevovat sjednocenější národní státy – Anglie, Francie, Španělsko. Právě Španělsko mělo v západním světě této doby velký vliv, objevení Nového světa posílilo jeho politické postavení v Evropě. Španělsko se tak dostává na následující století do popředí politiky i módy. [1]

1.3 Paříž se dostává do popředí

Pařížská móda si svou „vládu“ vydobývá v posledních třech desetiletích sedmnáctého století. Inovace ve výrobě a maloobchodu, značné rozšíření spotřebního trhu a nová móda – tyto maloobchodní systémy tak započaly couture. Nové módní trendy se také šířily čím dál rychleji díky módnímu tisku a módním panenkám. 2

Stísněná pravidla dvorní etikety však časem více a více ustupovala nejenom tlaku společnosti ale také novému pocitu neformálnosti a určité svobody. Móda jako taková, se již jen „štěpila“ z dvora do města. Aileen Ribiero, historička, píše: „Podstata osmnáctého století je sofistikovaný městský oděv – vyšíváný sametový kabát a knížecí kalhoty, šustící hedvábné taftové šaty nad polštářky, s pudrovými účesy – což byl velký přínos Francie pro módní svět a civilizovaný život.“ [1]

Pařížská nadvláda ve světě módy tvá i v 18. století. Šaty byly dramatické, grandiózní, šité z hedvábí, se zlatou výšivkou a se spousty vrstev drahých krajk. Velký vliv na celoevropskou módu, převážně pánskou, měl také Ludvík XVI. Byl malého vzrůstu, a tak rád nosil podpatky, aby byl vyšší. Nejenom podpatky, ale také paruky, stuhy a krajka byla módní nejenom pro ženy ale také muže. [2]

Obrázek 2 - Ludvík XIV

1.4 Francouzská revoluce v módě

Na konci 18. století dochází k Francouzské revoluci, po jejím skončení došlo k velké změně i v oblasti módy. Šaty byly mnohem jednodušších střihů a skromnější, krajka a stuha byli předmětem určitého strachu. Bohaté vrstvy, které si tyto ozdoby mohly dovolit, je nenosily, bály se hněvu davů, které nechaly popravit své panovníky odívané do bohatých ozdob. Výstřední móda Versailles nebyla už nikdy překonána. [1]

Devatenácté století otevíralo dosud nevídané možnosti, docházelo k vývoji nových technologií a k novým přístupům. Ve Francii to bylo prêt-à-porter. Výraz značil oděv, který si zákazník mohl ihned obléct. Šití oděvů na míru bylo upozaděno. V polovině století se otevíraly první obchodní domy. [2]

1.5 Worth a převraté změny módy

Charles Frederic Worth, byl jedním nejvýznamnějších tvůrců oděvů. Nejdříve se vyučil prodavačem v pařížských obchodech s látkami. Následně začal šít oděvy i on sám. Veškeré oděvy předváděla na pařížských ulicích jeho žena Marie, se kterou se seznámil při prodeji látek. Šaty zaujaly spoustu žen a chtěly jejich kopie, Charles tak získával své první zákaznice. Jeho návrhy byly tak krásné, že po otevření jeho prvního krejčovství, jej začaly žádat i výše postavené ženy o róby. Mezi ně patřila například císařovna Evženie či císařovna Alžběta Bavorská, zvaná „Sissi“. [3]

Worthovy siluety se vyznačují jednoduchostí ve střihu a velmi složitě skládaným materiálem v zadní části sukně. Jako první začal vsívat do oděvů svou signaturu, měla podobu štítku, na něm byla napsána adresa jeho salonu – Rux de la Paix 7. [3]

Významným krokem bylo také sesazení krinolíny z „trůnu“. Nahradila ji turnýra „honzík“ – vycpávka zvýrazňující boky. Honzík tak dopřál Worthovým modelům možnost, ukázat nabírané sukně v plné kráse. [1]

Obrázek 3 - Charles Frederic Worth

2 RUKAVIČKÁŘSTVÍ

Dlouhosáhlé básně ze šestnáctého století, mluví o rukavicích – ve vyprávění žádá bohyně Venuše Tři grácie o vytvoření kožené ochrany, kopírující tvar jejich rukou, aby ruce v nich uvěznila a nebyly poškozené od špičatých rostlin. Grácie, zosobňující krásu, šarm a eleganci, svůj úkol splnily a tyto rukavice si také navlékly na své ruce. Od nich se tato móda rozšířila ke členům královských rodin a vládcům. [4]

Historie rukavičkářství je zatracená v prachu času. V literatuře narážíme jen na kusé informace. Lidstvo jako takové pravděpodobně od dávnověku používalo určitou ochranu rukou, především proti poranění. První funkce rukavic byla tedy čistě pro ochranu a zajištění tepla, ne kvůli estetice, či vlivům božstev. Ochrana rukou byla důležitá už pro řecké a římské bojovníky, kteří po svých rukavicích požadovali i zvýšení své fyzické síly. Jejich rukavice totiž nebyla střižena až ke konečkům prstů, obsahovala koženou výztuž kloubů s ostrou hranou. Rukavice končila u předloktí a byla zakončená kožešinou k otírání potu a krve při zápasu. Tito bojovníci přetvořili rukavicí svou ruku v bojový nástroj. [4]

Obrázek 4 - Bojové rukavice

Anglické módní rukavičky panovníků začátku 17. století, měli velmi prodloužené prsty, špičky byly vycpávány, což mělo svůj důvod – jednak to ruce nositele činilo elegantními, jednak to svědčilo o tom, že nositel nikdy nemusel dělat manuální práci. Charakteristickými

znaky rukavic vládnoucí třídy bylo velmi důmyslné a bohaté zdobení. Panovníkovi rukavice však byli víc než jen viditelným znakem bohatství a postavení. Byly také mocným symbolem královské autority. Rukavice vyjadřovaly autoritu, i když je majitel neměl na rukou. [4] [5]

Obrázek 5 - Rukavice lorda Fairfaxe, Anglie 1625-1650

Francouzští rukavičkáři si během staletí fungování vytvořili velmi důmyslné systémy učňovského školství a také různé korporace. Došlo to až daleko, že v roce 1290 bylo Pařížským rukavičkářům zakázáno pracovat v noci, aby nesnižovali standardy řemeslné práce při nedostatečném osvětlení. Toto rozhodnutí mělo neblahý vliv, rukavičkáři neměli tak velké příjmy a často se uchýlovali k hazardu a zhýralému životu. Po spoustě námitek bylo nařízení upraveno a od roku 1467 bylo výrobcům rukavic dovoleno pracovat mezi pátou hodinou ranní a desátou večerní. Rukavice, které vyráběli, byly mnoha různých druhů a byly

řezány z široké škály usní. Francouzské středověké posmrtné soupisy uvádějí rukavice vyrobené z jemné bílé jehněčí kůže, kůže jelena, lišky, kamzíka, kočky ale především ze zajíce. [5]

„Skoro by se dalo říct, že naše ruce mohou hovořit“ napsal koncem prvního století římský rétorik Quintilianus. Pokud totiž „nahá“ ruka se může vyjádřit pomocí různých gest, tak ruka v rukavici to dokáže ještě lépe a s elegancí. Vyjádří rozdíly bohatství, postavení, přizpůsobí se rukám nositele, absorbují jejich fyzické stopy a odhalují část temperamentu majitele. [4]

Charles Blanc, francouzský historik, mluvil o rukavicích jako kusu oděvu, do kterého se promítají nervózní pohyby třesoucích se prstů, zatím co, nositel byl ztracen v nepřetržitém proudu svých myšlenek. Blanc byl velmi ostražitý vůči nápadnosti ruky, vyjádřil také obavu z nesprávné volby barvy materiálu – k černé řekl „Je nepřijatelná, pokud není cílem vyjádřit smutek, protože ruka působí jako pod vrstvou inkoustu, a vyhladí se tak ten nejdokonalejší nástroj univerzálního jazyka.“ [6] [7]

2.1 Popelčiny rukavičky

Myšlenka, že rukavice mohou „mluvit“ je také ústřední motivem moderního převyprávění příběhu o Popelce, který zaznamenali Carol Padden a Tom Humphries ve knize *Deaf in America* (1990). Autoři vypráví o něm Popelce, která od své kouzelné kmotry dostala skleněné rukavice, díky kterým, se i přes svou němotu mohla srozumitelně vyjadřovat. Pomocí schopnosti se vyjádřit svede svého „prince“, v moderním podání prezidenta klubu. O půlnoci prchá a za sebou nechává pouze jednu ze svých skleněných rukavic. Konec je věrný původnímu příběhu, princ najde svou dívku snů a ta se stane jeho princeznou. [6] [7]

2.2 Rukavice v politice

Schopnost oděvů komunikovat je nadále zkoumána méně fantazijními způsoby. Například rukavice s potiskem písmen abecedy, které vytvořil americký autor Morrison Haedy, umožňují němým lidem komunikovat pomocí dotknutí se jednotlivých písmen tištěných na rukavicích. Rukavice obecně nemusely sloužit jen k přímé komunikaci, ale také pro podporu politické prezidentské kampaně. Stalo se tak v Americe roku 1952 na podporu republikánského kandidáta Dwirhta Eisenhowera. Slogan „I Like Ike“ byl tisknut nejen na rukavice, ale také na punčochy či košile. [7]

Obrázek 6 - Rukavice z kampaně „I like Ike“

3 FRANCOUZKY, KTERÉ OVLIVNILY SVĚT

3.1 Eleanor Akvitánská

Eleanor byla považována za nejkrásnější ženu jejího století, století dvanáctého. Byla ale mnohem víc než jen krásná žena s dlouhými rezavými vlasy, a půvabným obličejem. Její inteligence, důvtip a sofistikovanost neměla konkurenci mezi dalšími dámami. [8]

Obrázek 7 - Portrét Eleanor Akvitánské

3.1.1 Výchova gentlemanem.

Eleanor se narodila do jednoho z největších územních celků Francie, tak jak ji známe teď. V té době bylo území dnešní Francie rozděleno na 7 částí a Akvitánie byla tou největší. Od útlého věku mladá vévodkyně věděla, jak by se muž měl k ženě chovat. Její dědeček byl první z trubadúrů a Eleanor milovala romantické písně, které její dědeček napsal. Byl pro ni modelem gentlemana a hrdinného rytíře, ideál, na který nikdy nemohla zapomenout. [9]

Často cestovala se svým otcem, při těchto cestách se naučila důležitým dovednostem k vládnutí, také se setkala se všemi vrstvami obyvatel. Díky své kráse a vytríbenému chování si rychle získala jejich srdce. Když jí bylo 15 let, její otec náhle zemřel, linie vévodů Williamů byla u konce a Akvitánie zůstala bez dědice. Tuto informaci se dozvěděl i král Francie, Ludvík VI. On sám byl v té době na smrtelné posteli, ale v hlavě mu bleskl nápad. Provdát svého syna Ludvíka za Eleanor a získat tak pro své území Akvitánii. [9]

3.1.2 Plachý manžel Ludvík

A tak se i stalo, Eleanor byla provdaná za plachého Ludvíka. Na svatbě měla Eleanor na sobě extravagantní róbu. Jejich hostina byla velkolepá, konala se v Bordeaux. Energie Eleanor se zdála nekonečná, organizovala lovecké výpravy, večerní zábavy, zpěvy a tance. Její výdaje byly poměrně vysoké, ať už na luxusní dekorace do paláce, či její hedvábné róby. [8] [9]

Láska mladého páru ale nebyla pohádková, jak si mladá královna přála. Ludvík se snažil získat její lásku, a tak dělal často ukvapená rozhodnutí, která se Eleanor nelíbila. Jejich manželství trpělo více a více, ať už vlivem rozdílných politických názorů či rozdílů v osobnostech. Eleanor také nebyla schopna přivést na svět mužského potomka, což byla jedna z dalších příčin anulování vztahu. K tomu došlo v roce 1152. Eleanor byla jednou z nejvýznamnějších a nejbohatších žen této doby, netrvalo tedy dlouho a provdala se podruhé. Jejím druhým manželem se stal Jindřich II, pozdější král Anglie. I v tomto manželství byla vlivnou ženou. Jejich partnerství se následně stalo důležitým pro Anglii. [10]

3.1.3 Vliv Eleanor

Eleanor byla velmi umělecky a společensky založená, podporovala literaturu a kulturu. Měla vytríbený vkus pro módu. Často udávala trendy. Jedním z těchto trendů bylo i zúžení oděvu v živůtku. Měl po obou bocích rozparky, do kterých se provlékaly stuhy, pomocí kterých se

oděv na tělo utahoval, aby těsně obepínal boky. Nosil se s ozdobným pásem či opaskem. Sukně takového oděvu, měla široký střih a spadala na zem. Celý oděv dával tak svou lehkostí vyniknout sytě barevným tkaninám, které poutaly stejnou pozornost jako rukávy bliautu. Tyto rukávy byly charakteristické svou širokou a volnou siluetou. Často sahaly až k zemi a muži si stěžovali, že víří prach, stejně tak, jako sukně. Textilie jako takové se vyšívaly, zdobily zlatem či stříbrem. Stejně tak, jako ženy nosily zdobené oděvy, zdobené byli i jejich vlasy, a to výraznými čelenkami nebo kapucemi. Důležitým doplňkem byly i šperky, náušnice, náramky, náhrdelníky zdobené perlami a drahými kameny. [9]

3.1.4 Chránit území

Na konci jejího života byla nucena chránit své území, kvůli probíhajícím válkám. Celé impérium zvládla chránit 70 let, až do své smrti. Zemřela v roce 1204. Do historie se zapsala jako jedna z nevýznamnějších žen středověku. [8]

3.2 Madame de Pompadour

3.2.1 Okouzlující Madame

Jméno biologického otce Jeanne Antoinette Poisson, přezdívané Madame de Pompadour bylo neznámé. Její dětský život byl zahalen tajemstvím. Její opatrovatel Charles Francois Paul le Nosmant de Tournehem se však do výchovy mladé slečny vložil a dal ji školu vhodnou pro královnu. Naučila se tančit a porozumět umění. V 19 letech byla provdaná za muže, který jí slíbil život v luxusu. Často navštěvovala salóny plné francouzské smetánky, její intelekt a krása v takové společnosti nebyli nikdy přehlédnuty. Okouzila i samotného krále Ludvíka XV, jejich první oficiální setkání bylo na králově bále. Krátce na to se stala jeho společnicí. Dostala nádherný pokoj ve Versailles, přímo nad pokojem samotného krále. K udržení svého postavení bylo ale potřeba, aby Jeanne měla titul, byl pro ni tedy vybrán titul, Madame de Pompadour“. Její role ovšem nespočívala pouze v tom být krásným doplňkem krále, měla velký vliv na politiku, sponzorovala umělce, architekty, spisovatele. Madame Pompadour byla první žena, která využila umění jako propagandu. Měla vytříbený styl. Měla jednou z hlavních rolí při vývoji rokoka a francouzského neoklasicismu. S Ludvíkem zůstala v blízkém přátelství i po konci jejich romantického vztahu, což ve Francii vzbudilo velkou vlnu kritiky. Stále byla vídána v politických kruzích a zachovávala si stejný vliv, jako před tím. Po celou dobu jejího života byla Ludvíkovou poradkyní a důvěrníci. [11]

3.2.2 Vytříbený vkus

Jak je již zmíněno, měla vytříbený styl nejen pro umění ale i pro módu. Vkus Madame de Pompadour byl velmi elegantní, sofistikovaný, odrážel módní trendy té doby. Nosila luxusní šaty a šperky, které zdůrazňovaly její postavu a zdobili ji na veřejných událostech i na dvoře. Její styl se vyznačoval jemnými pastelovými tóny s bohatými detaily a složitými vzory, volánky, krajkami. Dávala přednost korzetům a širokým sukním, které pro tuto dobu byly typické. Svě šaty dokonce i navrhovala stejně tak jako interiéry domů, které jako králova milenka nechala vystavět po celé zemi. Věnovala se i keramice, mezi jednu z jejich zásluh patří také výrazný rozvoj porcelánky Sévres, která podle jejích námětů vyráběla například malované vázy a stolní nádobí. Dalším jejím počinem bylo založení školy, Ecole Militaire – o kvalitě této školy svědčí i to, že jedním z jejich absolventů byl i sám Napoleon Bonaparte.

[11]

Obrázek 8 - Portrét Madame de Pompadour

3.2.3 Ztráta pro zemi

Byla to velmi citlivá emocionálně založená žena. Když v roce 1756 přišla sedmiletá válka, která byla válkou globální, Madam de Pompadour to velmi ublížilo. Pro Francii byla tato válka velice obtížná, došlo k velkým ztrátám a několika porážkám, pro markýzu to bylo doslova mučení. Její služebná často vyprávěla, že proplakala noci, ale navenek nikdy nic nedala znát, stále žertovala, jak u ní bylo zvykem. Přála si, aby Francie vyšla z války vítězně. Král ji chtěl nějak zabavit, a tak zahájil plán výstavby Petit Trianonu, venkovského domu v zahradách paláce Trianon. Bohužel markýza se dokončené stavby nedožila. Její zdravotní stav se pomalu zhoršoval, ať už to bylo vlivem stresu z války, problémů s dýcháním nebo velké únavy. Příčinou smrti markýzy, se stala tuberkulóza. Zemřela ve 42 letech v královském paláci ve Versailles. Její smrt byla vnímána jako obrovská ztráta nejen pro dvůr. Nechala za sebou kulturní a umělecké dědictví, které mělo vliv na tehdejší společnost. [12]

3.3 Marie Antoinette

3.3.1 Dětství na zámku

Marie Antoinette se narodila se 2. listopadu 1755, jejími rodiči byla Marie Terezie Habsburská a František I. Štěpán Lotrinský, patřila tak do Habsbursko-lotrinské dynastie. Její život začal s nádhernými vyhlídkami plnými štěstí. Byla krásným dítětem, byla živá, byla lehkomyšlná. Její povaha byla velmi upřímná, láskyplná a byla velmi nadaná. Vysmívala se omezením královské etikety a tím si získala velkou přízeň lidu. Jejím rodným jazykem byla němčina, ta byla ale postupem času zapomenuta, Marie se naučila velmi dobře mluvit i psát ve francouzštině a postupem času svůj rodný jazyk úplně zapomněla. Mladá princezna milovala hudbu, ale za celý svůj život se nenaučila hrát na žádný hudební nástroj, bylo to pro ni ponižující, zvláště když jako budoucí manželka krále Ludvíka XVI. přijela do Versailles. Stala se tak častým terčem Pařížských posměšných písní. Byla si toho vědoma, a často se uchylovala k pláči nad svými nedostatky, a to pomalu vedlo k její vlastní zkáze a následnému svržení z francouzského trůnu. [13]

3.3.2 Politické manželství

Její manželství s následníkem francouzského trůnu, bylo předmětem politiky, kabinetu Versailles a Vídně to jednoduše považovaly za vhodné. Marii Antoinettě bylo tehdy pouhých 14 let, když musela opustit zahrady svého rodného Schonbrunn. Svatba se konala v roce

1770 ve Versailles a stala se klíčovým momentem politiky mezi Francií a Rakouskem. [13]
[14]

3.3.3 Královna módy

Marie Antoinette preferovala titul „Královna módy“ více než „Královna Francie“, což naznačovalo určitý propad jejího vlivu. V její době udávaly módu právě tanečnice a herečky. K herečce ji přirovnala i samotná Marie Terezie, její matka, když od své dcery dostala portrét. Láska k módě šla vidět i v rozpočtech na její oděvy, Marie Antoinette je pravidelně překračovala. Proti těmto výdajům byli ostatní královské výdaje naprosto triviální. Tento obrovský zájem o módu měl ale své negativní následky, přispíval k rostoucí nepopulárnosti, zvláště když se nechávala malovat ve velmi extravagantních róbách. Její obraz, kde na sobě královna má oděv košílkového stylu, vzbudil velké pobouření. Takový oděv byl určen především do komnat paláce, ne veřejnosti. Byl to takový skandál, že tento obraz nakonec ze salónu, kde byl vystaven, musel být stažen. [1]

Obrázek 9 - Portrét Marie Antoinette

3.3.4 Aféra s diamantovým náhrdelníkem

Jedním z největších skandálů života Marie Antoinetty je aféra s diamantovým náhrdelníkem. Šperk nesmírné ceny byl původně vytvořen pro milenku krále Ludvíka XV., Madame du Barry. Král ale před jeho dokončením zemřel a nebyl nikdo, kdo by šperk zaplatil. Šperkaři se jej snažili prodat Ludvíku XVI. pro královnu Marii Antoinettu. Vzhledem k velmi vysoké ceně to ale král odmítl, protože Francie byla v té době uprostřed finanční krize. Tehdejší kardinál De Rohan, šperk pro královnu chtěl zakoupit, a tím se jí zavděčit. Myslel si, že o náhrdelník stojí. Kardinál ale finance také neměl, a tak si je půjčil, s myšlenkou, že mu je královna dá, když ji náhrdelník předá. Zfalšoval královniny podpisy pro výrobu. Po dokončení došlo k odhalení skandálu, ale jediný, komu tento počin ublížil byla právě Marie Antoinette. Přibývající nespokojenost lidu, nejenom se špatně fungujícím systémem, měla poté za následek Francouzskou revoluci roku 1789. [1] [14]

3.3.5 Nechvalný konec

Král měl veškerou moc, a francouzský lid nebyl spokojen s jeho vládou. V zemi panovaly také velké rozdíly. Lid žil naprosté chudobě, zatímco královský dvůr nadměrně utrácel. Země byla ve finanční krizi a přibývaly osvícenské myšlenky. Velkým milníkem Francouzské revoluce byl pád Bastily, věznice, která byla symbolem královské moci a útlaku. Tato událost rozpoutala sérii dalších reforem, které změnili Francouzskou společnost a politický systém. Během této revoluce byla Marie Antoinette obviněna z velezrady, řady trestných činů, incestu a zpronevěry. Soudy o jejím životě byli vykonstruované, nejsou žádné důkazy o tom, že by tyto činy opravdu někdy spáchala. V roce 1793 byla odsouzena k smrti gilotinou. Byla popravena ve veřejném prostoru na Pařížském náměstí. Její poprava byla symbolickým koncem staré monarchie. [13]

Marie Antoinetta prožila pompézní život plný okázalosti. Milovala módu a umění, byla žena s výrazným osobitým stylem, její vkus a účesy ovlivňovaly francouzskou společnost. Její extravagantní výdaje byli častokrát předmětem nenávisti. Po své smrti byla často idealizována jako oběť politických intrik a nepochopení. Byla ale velmi významnou panovnicí Francie a také svědkem důležitých událostí během Francouzské revoluce. [15]

3.4 Jane Birkin

3.4.1 Dětství

Jane se narodila předčasně, v 7. měsíci těhotenství, psal se rok 1946. Sama často vyprávěla o svém narození, vzhledem k těmto okolnostem se cítila, že není dost dobrá. Dlouho se raději dělala o rok mladší, protože přece rok 1947 je lepší rok pro víno. Hned po narození se u ní projevila nespavost, již jako malé bytosti se jí pletla den a noc. V pozdějším věku nemohla usnout bez špuntů do uší a masky na oči. [16]

Prožila dětství v klidné domácnosti, dostala kvalitní vzdělání ve velmi přísné a výstřední Britské škole. Vzorem jí byla její matka, krásná a elegantní herečka Judy Campbell, předurčená ke skvělé divadelní kariéře. Jane milovala psaní, a tak ji nikdy hlavou neproběhla myšlenka stát se herečkou po vzoru své matky. Nikdy si však nepřišla dostatečně dobrá. Tato její domněnka se stala opakem, když navštívila natáčení filmu v Římě, které ji okouzlo. Herecká kariéra Jane začala ve Velké Británii, malými rolemi. [16] [17]

3.4.2 První láska

John Barry, významný skladatel mladičké Jane při jejich prvním setkání nabídne, aby šla na casting do hudební komedie, pro kterou napsal partituru. Jane sklízí úspěch a její vztah s Johnem přesáhl profesionální rámec. John rád vzpomíná na moment, kdy Jane jel vyzvednout v bílém Jaguaru typu E, Jane přišla k autu, vylezla na kapotu, jen aby mu řekla „Miluji tě, Johne.“ O 13 let starší John, ji tak brzy požádá o ruku, svatba je dohodnutá na zahradě rodičů nevěsty. Líbánky se ale nekonají, mladičká Jane hraje šest večerů v týdnu v divadle. Jejich manželství ale není tak růžové jako se může zdát, John je velká osobnost s názorem, a tak v Jane prohlubuje její pocit nedostatků – malé oči, rovnátka. [17]

Když přišla nabídka, na natáčení filmu, ve kterém by byla nahá, přijala ji, jenom aby svému muži dokázala, že to zvládne. Jednalo se o první západní film, který nebyl klasifikovaný jako erotický i přes nahotu. Bylo to považováno za skandál, ale Jane se díky tomu zviditelnila po celém světě. [17]

O rok později, v roce 1967, se Jane a Johnovi narodila dcera Kate, ale jejich pokulhávající vztah to nenapravilo, a tak se rozvádějí. Jane opustila svůj manželský dům a vrací se ke svým rodičům. Pracovat na své kariéře nepřestává, při natáčení filmu Slogan, v roce 1968, se seznamuje se Sergem Gainsbourgem, který sehraje významnou roli v jejím životě. [16] [17]

3.4.3 Serge, je t'aime

Vztah se Sergem byl od začátku velmi křehký. V době, kdy se seznámili, procházeli oba těžkým životním obdobím, ale našli si k sobě cestu. Jane má stále pochyby o svém vzhledu, které Serge vyvrací. Říká jí, že je jeho ideálem krásy, představoval si ji i před tím, než ji poznal. Jejich vztah fungoval na osobní i pracovní linii. Byli plní vášně, kreativity a bouřlivosti, milovali vzájemnou uměleckou spolupráci. V roce 1969 společně nazpívali píseň „Je t'aime .. moi non plus“, která je katapultovala k proslulosti díky explicitnímu textu a smyslnosti. Dokonce vyvolala i kontroverzi, a tak byla v některých zemích zakázána. Měli spolu 2 dcery, jejich vztah ale dlouhodobě nevydržel. Po 13 letech se rozhodli svůj partnerský vztah ukončit. Bylo to kvůli rozdílnému přístupu k životu a temperamentu. Díky již zmiňovaným dětem, ale zůstali v kontaktu a respektovali se a také zůstali nedílnou součástí francouzské kultury. [18]

Obrázek 10 - Serge a Jane

3.4.4 Birkin bag

Jane se mimo svět filmu a hudby pohybovala také ve světě módy. Často si stěžovala na nepraktická zavazadla. Legendární příběh vypráví o setkání Jane a tehdejšího výkonného ředitele módního domu Hermes, Jean-Louise Dumase, v letu z Paříže do Londýna. Dumas reagoval na stížnosti Jane a pod její záštitou vytvořil kabelku Birkin, která se stala jednou z nejžádanějších kabelek na světě. Je symbolem luxusu a elegance. [16]

Jane prožila život plný strastí ale i krásných okamžiků, byla symbolem svobody. I přes to, že se narodila ve Velké Británii, byla důležitou osobností i ve Francii. V roce 2023 byl natočen dokument o jejím životě. Zemřela 16. června 2023 v Paříži ve věku 76 let. [16] [19]

Obrázek 11 - Birkin bag

4 GALANTNOST

Galantnost, jako francouzský stereotyp, vlastní zkušenost, či přílišná zjemnělost? Projev čím dál vzácnější, dnes už spíše ojedinělý. V hloubi duše, ale každá žena chce mít po boku galantního muže, který ji překvapí i v těch nejběžnějších denních situacích. Galantnost jako taková se rozvíjela právě nejvíce ve Francii v 17. století za vlády Ludvíka XIV. Sonety již nestačily. I přes to, že ženu bylo možné stále trýznit, ponížít ji na veřejnosti bylo naprosto vyloučeno. Projevy galantnosti byly stále častější. Uhlazený, dvorný, pozorný zejména k ženám, to je galantní muž. Tato pravidla společenského chování vůči jemnému ženskému pohlaví se skutečně formovala právě ve Francii. V 17. století měly ženy větší právo na vzdělání i lásku. Tento „kodex“ pravidel však s sebou nesl i spoustu neduhů – milování bez manželského svazku, erotické hry, nezodpovědnost, to vše se později přelilo do city nenaplněné, neopětované bolestné romantické lásky. [20]

Galantnost jako taková nepopisuje pouze chování muže k ženě, je to spíše předpoklad vzájemné shody mezi mužem a ženou. Vniká na základech vzájemné sexuální přitažlivosti mezi oběma pohlavími, a je doprovázená cností žen. Velmi důležitým faktorem je konverzace, galantní muž se nemůže jen tak stát středem pozornosti při komunikaci, musí si získat přízeň jeho vyvolené, doptávat se na nejrůznější detaily, ale ne příliš vlezle. Muži to tak zajišťovalo také prostor pro zjištění citů, zda opětované jsou či nikoliv. Galantnost jako taková, má v základu velmi definované sexuální role. On má iniciativu, ona volbu rozhodnutí a posledního slova. [20]

5 MILOVAT

5.1 Chybující muž

Muž i přes svou dokonalost, zůstane v mysli francouzsky mužem chybuujícím. Musí položit všechny své kvality k nohám své milované. Jako od hrdiny románu, je nutné své tyto kvality „vláčet v prachu“ a svými činy dokázat, že je opravdu takový jaký říká. Francouzka chce vidět veškerou snahu, aby si ho dostatečně vážila. Láska vzniká v odvaze a formě odevzdanosti a nekončícím chtíči. [21]

Francouzka přijme muže s jeho chybami, jeho nedokonalosti, o kterých on sám musí vědět, považuje za zajímavé – například když se stáhne do sebe, v momentě, kdy neví, co říct. Celá tato hra je podmíněna jistou mírou vášně, které Francouzky vždy vůči mužům cítily, tato hravost má hluboké historické kořeny a je očekávána při každé příležitosti k prohloubení vztahu. Když přijde na komunikaci s opačným pohlavím, Francouzka miluje flirtování, s kýmkoliv. Jakýkoliv francouzský kontakt, je plný emocí a flirtu. „Když strávím delší čas s mužem, který se ani nepokusí se mnou flirtovat, i kdyby to mělo být pouze přátelské, jsem vlastně dotčena.“ řekla Debra Ollivier. [21]

5.2 Zamilovat se

Zamilovat se, je považováno za krátký stav mysli, který přetrvává především v prvních fázích lásky. Pro Francouzku je to ale nekončící stav mysli, je udržovaný, je zamilovaná do lásky jako takové, nezáleží na objektu, ke kterému tento cit projevuje. Láska k lásce, cit, který je nepopsatelný a nevyčerpatelný. Ženy jsou neskutečně věrné, ale ne jedinému muži. Tento rozdíl dělá z francouzsky osobitě jedinečnou bytost. [22]

Ženy nejsou těmi, které pronásledují muže, ale právě naopak. Význam romantické lásky je čistý, není povýšen nad sexualitu, je svázán s touhou obou. Každý ji projevuje jinými gesty, ženy chtějí být milovány do začátku do konce, v každé situaci. Veřejný projev lásky je pro francouzsku jako divadlo uprostřed ulice. [21]

Stendhal, francouzský spisovatel, přirovnává lásku ke krystalizaci, procesu, při kterém se pod vlivem mrazu na objekt postupně lepí krystaly námrazy. Objekt se bude čím dál více lesknout a zářit, vzhled bude připomínat diamant. Stejně je to i s láskou, pro Stendhala je

krystalizace lásky proces myslí, který neustává ani v případě jakéhokoliv problému. Pokud mezi milovanými, dojde k vyřešení toho problému, krystalizace se naopak stupňuje. [22]

5.3 Projev lásky

Muž i žena vyžadují rozdílný projev lásky, ženy jsou mnohem méně důvěřivé, a tak si muž jejich lásku musí vybojovat. Vášně, se kterou Francouzka vstupuje do partnerského vztahu je provokativní, její partner ji miluje ale zároveň tak trochu nesnáší, má pocit, že vyrostla v ponoření do smyslnosti, zatímco on, byl vychován v konzervě plné špatnosti. Francouzka si je za každých okolností vědoma svého těla, svého pohybu, toho, jak mluví a vše využívá ve svůj prospěch. Výjimkou není ani svádění muže, je to pro ni hra, kterou vyhrává. [23]

Obrázek 12 - Polibek

6 MODERNÍ FRANCOUZKA

Nelze popřít, že Francouzky mají v sobě něco specifického, co jiné ženy nemají. „Dejte Francouzce jeany, bílé tričko a mokasíny. Z nějakého nevysvětlitelného důvodu bude tyto kusy oblečení nosit s úplně jiným stylem a vypadat atraktivněji.“ Francouzky vědí, že styl není o tom ukázat kůži, nikdy nechtějí působit tak, že se při vybírání jednotlivých kusů oblečení příliš snažily. Nesnášejí být špatně oblečené, tím se nemyslí pouze špatný vkus, ale také nevhodně zvolené oblečení pro určitou příležitost. Jedinou věcí, kterou by si ale Francouzka nikdy nevzala, jsou tenisky, s výjimkou sportovních aktivit. „Nikdy nepochopí americký zvyk, vzít si do kanceláře tenisky a přezout se, jakmile dorazíte. Kromě čehokoliv jiného je to prostě příliš mnoho úsilí.“ Říká herečka Elisabeth Bourguine. [24]

Francouzky jsou expertkami na každé téma, již od počátku věků rozumí umění žít, vaření.

Umí skvěle balancovat mezi rodinným životem, a výchovou dětí a stejně zůstávají krásné, hubené, a hlavně šileně sexy. Francouzské ženy věří v rovnost pohlaví, a toto téma se často objevuje na předních stranách novinových článků. [25]

Jsou umělkyněmi v konverzaci, u rodinné večeře často debatují o nejlepším vínu, o luxusním umění nebo také o milostných aférách svých sousedů, se kterými si udržují ne příliš blízké vztahy. [25]

Když přijde na komunikaci s opačným pohlavím, Francouzka miluje flirtování, s kýmkoliv. Jakýkoliv francouzský kontakt, je plný emocí a flirtu, má to hluboké kořeny již v historii. „Když strávím delší čas s mužem, který se ani nepokusí se mnou flirtovat, i kdyby to mělo být pouze přátelské, jsem vlastně dotčena.“ řekla Debra Ollivier. [23]

Hledají krásu v nedokonalosti, ale vždycky budou tvrdit, že jejich vlasy jsou od přírody nedbale upravené a od narození mají dokonale přirozenou pleť, snaží se o sebe pečovat tak, aby ve svém okolí probouzeli dojem, že se o sebe vlastně nestarají. Právě již zmíněná krása v nedokonalosti, je liší. Spousta žen zakrývají svá znaménka či pihy, Francouzka je jiná, tato přirozenost by měla jít za každých okolností vidět, je to pro ni znakem jejího pevného charakteru. Není žádoucí, aby jejich pleť působila jako maska, a tak nepoužívají příliš mnoho líčidel. V kráse je pro ně podstatná jednoduchost. [26]

Francouzky si často protiřečí. Ano. Ale ne. Ale ano. Jsou osobité, svérázné. Všechny pozdraví, ale s nikým si nechtějí povídat. Koupí si drahé boty, ale nikdy si je nevyčistí. Jede na venkov, aby se nadýchala čerstvého vzduchu, cestou ale kouří jako fabrika. [26]

Francouzské ženy jsou často spojovány s elegancí, stylem a sebevědomím. Působí jako symbol šarmu a sofistikace. Mnoho lidí vnímá francouzské ženy jako dobře upravené, s vynikajícím vkusem v oblasti módy a kultury. Mají tendenci dbát na svůj vzhled, ale zároveň preferují přirozený a nenásilný styl. Jsou také známé svou schopností užívat si života, obzvláště prostřednictvím gastronomie a kultury. Můžou být také velmi sebevědomé, neboť mají tendenci být vzdělané a nezávislé. Samozřejmě, každá žena je jedinečná a nelze zobecnit všechny Francouzky do jednoho stereotypu.

Obrázek 13 - Caroline de Maigret

II. PRAKTICKÁ ČÁST

7 INSPIRACE A KONCEPT

Probudila se neodličena, ve svém bytě uprostřed Paříže. Předěšlý večer strávila na večírku se svými přáteli, skleniček vína měla až příliš mnoho na to, aby ráno nemuselo začít aspirinem a dlouhou sprchou. Náročný začátek dne. Příprava do města ale netrvá dlouho, upravit obličej, základem je kvalitní krém, pár pročesání řas maskarou, oblíbená rtěnka. Nad oblečením příliš nepřemýšlí, i přes to vypadá velmi vkusně a elegantně. Před odchodem do města, nezapomíná na svůj oblíbený parfém, který objevila už před svými 20. narozeninami, hodlá ho používat minimálně dalších 10 let. Připomíná jí to mládí. Nazouvá svůj oblíbený pár lodiček, do ruky kabelku, ve které je nepořádek, na oči velké sluneční brýle, aby zakryla kocovinu z předešlého večera a vydává se za svou kamarádkou. Jde na snídani nebo na další sklenku vína? Netuší. Chce jí převyprávět všechno co se stalo, především mluvit o dalším muži se kterým se seznámila, šíleně ji okouznil.

Obrázek 14 - Moodboard

Koncept bakalářské práce vychází z citových projevů Francouzek, jak komunikují, jak se vyjadřují, jaké nároky vyžadují u kousků v jejich šatníku. Kolekce by měla navodit pocit francouzské estetiky, elegance a nedbalosti, vytvořené oblou linií, která se projevuje v každém produktu. Cílem bylo tedy zpracovat elegantní, nadčasovou a zároveň praktickou kolekci produktů. Nechtěla jsem se upnout na jednu věkovou kategorii, a s touto myšlenkou byla kolekce tvořena. Jedním z cílů bylo také vyhrát si s tvarovými řešeními, vyhnout se přílišné zdobnosti, stejně tak jako se vyhnout minimalismu.

Obrázek 15 - Inspirační koláž

7.1 Cílový zákazník

Cílovým zákazníkem je žena, která si potrpí na kvalitu, hledá krásu v detailu. Miluje módu, hledá kousky do šatníku, které budou nadčasové s přidanou hodnotou. Nepodmaňuje se trendu v jakémkoliv smyslu. Je osobitá, skeptická. Ve svých kabelkách, které jsou zevnějšku krásné, má nepořádek. Miluje obuv na vysokých podpatcích, které podtrhují její ženské tvary těla. Nebojí se kombinovat materiály. Miluje staré věci s duší, ať už jsou to šperky po babičce, nebo mámin hedvábný šál.

Obrázek 16 - Profil zákaznice

8 KOLEKCE

Kolekce se skládá ze tří stříhových řešení kabelek, dvou párů rukavic v rozdílných délkách a páru lodiček na vysokém zlatém podpatku. Produkty fungují vizuálně společně i samostatně, což bylo jedním z cílů, tak aby je nositelka mohla kombinovat s dalšími kusy doplňků či oděvů. Kolekci spojuje gravírovaný text ve francouzštině

8.1 Materiály a barevnost

Kolekce je tvořena z kvalitních přírodních materiálů, které podtrhují elegantní vzhled produktů. Kabelky jsou tvořeny z pevné hověziny, která drží svůj tvar a jemné kozinky. Na rukavice jsem volila rukavičkářskou jehnětinu, ta je svými vlastnostmi tím nejvhodnějším materiálem. Pružná a velmi příjemná na omak. Produkty jsou doplněny o kovové prvky ve zlaté barvě, ta má za úkol vyzdvihnout produkty k luxusu. K uzavírání jednotlivých kabelek byly zvoleny skryté magnety, pro zachování čistoty stříhu.

Barvy jsou zvoleny tak, aby byly nadčasové a zároveň dobře kombinovatelné s nejrůznějšími oděvy. Také jsem kladla důraz na praktičnost, k němuž může při denním používání dojít.

Čokoládově hnědá vyjadřuje eleganci, vážnost. Je také často spojována s představou jistoty a tradice. Pudrově růžová představuje něhu, lásku a dávku sentimentu. Tmavomodrá je barvou hloubky, klidu, rozjímání.

Obrázek 17 - Barevnost

8.2 Gravírování

Moderní technologie, která nahrazuje ruční rytí. Funguje na principu odebírání materiálu pomocí laserových paprsků, které je možno nastavit do různé síly. Je vhodná na nejrůznější

materiály. Gravírování je důležitou součástí této práce, je zakomponováno na každém produktu této kolekce.

Gravírování bylo tvořeno v Centru polymerních systémů. Bylo nejdříve potřeba velké množství zkoušek na finálních materiálech, aby byl laser správně nastaven a nedošlo v úplnému proříznutí či poškození materiálu.

Gravírovaná francouzská slova, či jednoduchá slovní spojení jsou viditelná při důkladnějším zkoumání jednotlivých produktů kolekce. Snaha vložit produktu další přidanou hodnotu a zanechat svůj rukopis, stejně jako Charles Frederic Worth, bylo dalším z cílů práce. Vyjádřit cit, myšlenku, otevřít se trochu více světu, aniž by nositelka nemusela vyslovit hlásku.

Velká kabelka CAROLINE, nese vygravírovaný nápis „tout ce dont j'ai besoin“, což v překladu znamená „všechno co potřebuji“, vzhledem k tomu, že do této varianty nositelka naskládá veškeré své potřebné věci pro práci, či cestování.

Střední velikost kabelky SOPHIE, má gravírovaný text „énigmatique“, tajemný. Tento text jsem volila kvůli překládanému střihu, ale také protože nositelka do této kabelky ukryje všechno, co se jí dostane do rukou. Například účtenku ze své oblíbené kavárny, nebo čtyřlístek nelezen v parku, kterým procházela.

Nejmenší taštička AUDREY, má na sobě napsáno „petites amours“, v překladu „malé lásky“ a to z toho důvodu, že se do kabelky opravdu vejdu jen ty nejdůležitější a nejdrobnější věci, jako je telefon, klíče nebo krabička cigaret.

Francie a víno, ikonická dvojice. Právě proto gravírovaným nápisem na stélce lodiček ELEANOR je „boire un verre“, v překladu „jít na skleničku“.

Dotek ruky na partnerově obličeji, jeden z nejkrásnějších projevů lásky. Čin, který Francouzky často vykonávají. Proto jsou gravírované nápisy na rukavicích věnovány lásce. Kratší stříhové řešení JANE, má na ukazováčku, na prvním prstu, který přijde při doteku do kontaktu s obličejem partnera, je vygravírováno „le toucher d'amour“ v překladu „dotek lásky“. Slovo „polibek“, ve francouzštině „bise“ je vygravírováno na palci druhého dlouhého střihu rukavic MARIE.

8.3 Kabelky

Jednotlivé kabelky jsou v rozdílných velikostech tak, aby byly možné využít na různé příležitosti. Střihy jsou pojmenovány podle autorek knihy „Jak se stát pravou Pařížankou, ať žijete kdokoli“, ta byla základem bakalářské práce“ a také podle významných žen, o kterých

jsem psala v teoretické části. Velikostně největší CAROLINE, je určená na běžné nošení například do práce, či jako cestovní kabelka. Střední velikost SOPHIE, je určená na příležitosti, při kterých nositelka nepotřebuje mít při sobě příliš mnoho věcí, a tak je vhodná například na schůzky s kamarádkami. Nejmenší stříhové řešení AUDREY je nejelegantnější. Do této kabelky se vleze jen to nenutnější. Nemusí u ní být využitý zlatý řetízek, perfektně padne do dlaně ruky.

8.4 Obuv

Za nejčastější obuv Francouzek považuji lodičky. Stříhové řešení lodiček do kolekce je velmi jednoduché, nemá z celkové kolekce příliš vyčnívat. Jednoduchý svršek je doplněn o oblou linii na vnější straně lodiček. Nejzajímavějším prvkem obuvi je podpatek vytvořený ze závitové tyče, která je využívána ve strojírenském a stavebním průmyslu. Podpatek z toho materiálu jsem volila, protože potahovaný podpatek jsem nechtěla, a dřevěný mi neseděl ke zbytku kolekce. Hledala jsem alternativní variantu, a při nákupu kovových komponentů jsem objevila právě závitovou tyč.

8.5 Rukavice

Rukavice byly tvořeny ve spolupráci s českou firmou Holík International, s.r.o. Tato firma se věnuje především rukavicím a obuvi pro záchranný systém. V minulosti vytvořili také kolekci Fashion, která vyhrála několik ocenění, například ocenění koncernu LVMH v Turíně. Design těchto rukavic tvořila Jana Holíková. Tato kolekce dbala na luxusní ruční zpracování, což bylo důležité i u mé práce, proto jsem oslovila paní Holíkovou. Velmi mi pomohla, poradila a společně s Jiřinou Dušovou jsme vytvořily dva střihy rukavic do kolekce k této bakalářské práci.

Rukavice jsou jednoduchého střihu, který je zakončený opět oblou linií. Jsou vhodné na jakoukoliv příležitost. Zvoleným materiálem byla jehnětina, měkká poddajná useň. Využívá se primárně v rukavičkářství nebo také na luxusní bundy či kabáty.

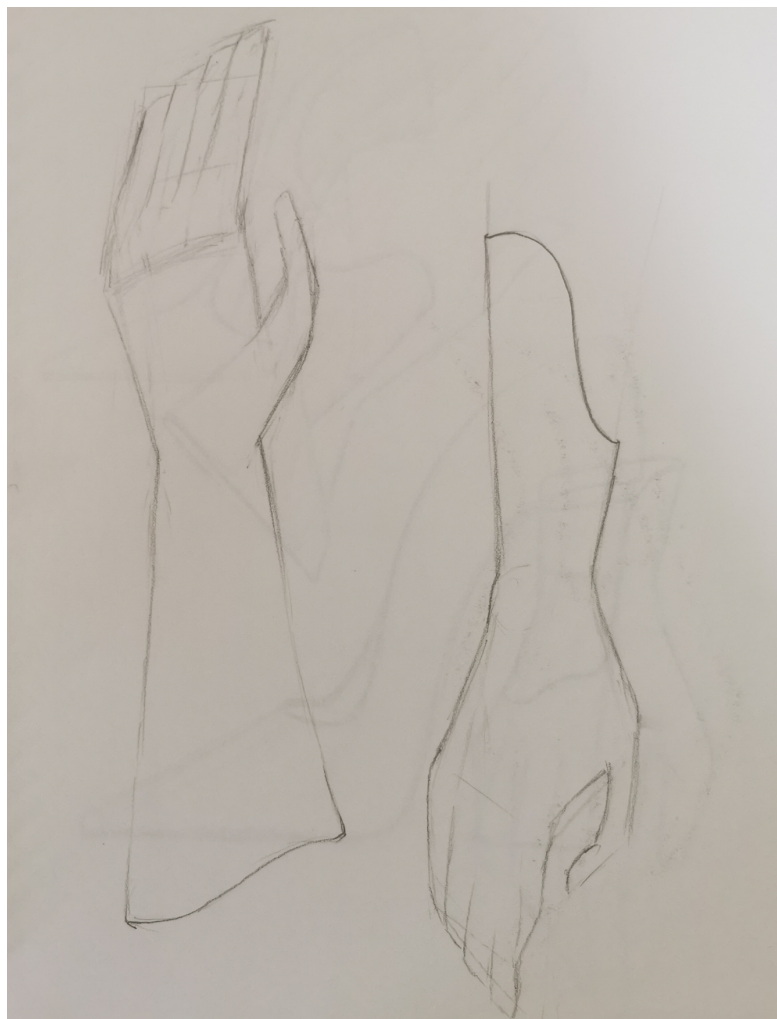
9 PROCES VÝROBY

Proces výroby začal mou myšlenkou „chci vytvořit kolekci na kterou budu pyšná, ve které spojím všechno to, co mám ráda, zároveň si chci vyzkoušet něco nového. Chci, aby to byly produkty, které budu chtít nosit i já sama“, snaha tohoto docílit, začala s největším stříhovým řešením kabelky. Určila jsem, že právě největší kabelka bude nosným prvkem kolekce. Nikdy jsem se nenaučila tvořit nejdříve na papír, kreslit návrhy. Proto jsem začala přímo se zkouškou, častokrát první varianta vyhrává, a tak to bylo i tohoto stříhu. Zkoušku jsem poté pouze upravovala, aby byla výsledná kabelka zajímavá pro oko, ale především praktická.

Obrázek 18 - První zkoušky

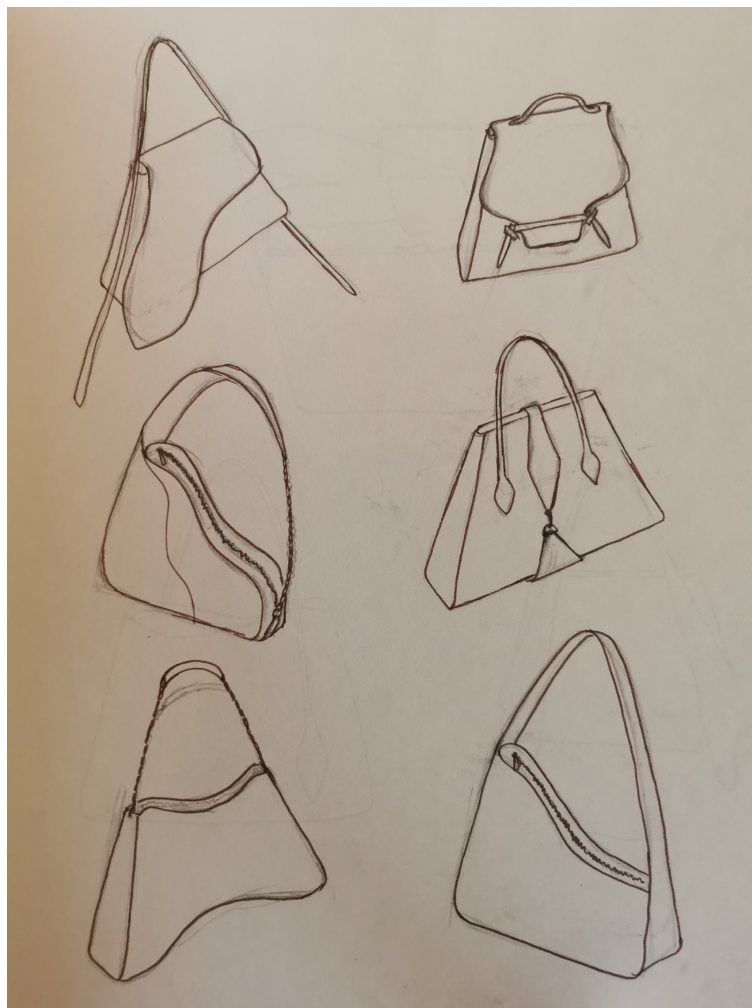
Po vytvoření prvotní zkoušky přišel čas na kresebné varianty. Jakými stříhy by měla být tato tašky doplněny? Bude kolekce pouze o kabelkách? Tyto dvě hlavní otázky jsem si pokládala již od počátku bakalářské práce. Při psaní jsem četla často o rukavicích. Myšlenka přidat do kolekce rukavice, se mi zalíbila. Oslovit Janu Holíkovou o pomoc, se zdálo jako nejlepší nápad. První schůzka proběhla skvěle, paní Janě a Jiřině jsem sdělila svou ideu, jim se líbila. Zbýval design a zvolit správnou barevnost. Na první schůzce jsme se dohodly na 2 párech rukavic v rozdílné délce.

Obrázek 19 - Kresebné varianty rukavic

Již při prvních zkouškách jsem přemýšlela nad barvami, častokrát je to v mém procesu první krok. Věděla jsem, že v mé kolekci chci mít spíše tlumené barvy, ale nevšední. Koňak, zlatavě hnědá. Elegantnější barvu bych nenašla. Problém nastal při hledání materiálu, odstíny se musely shodovat s rukavičkářskými jehnětinami a do toho se přidalo gravírování, ne každá useň je pro tento proces vhodná. Useň v barvě koňaku vhodný na gravírování, rukavice i kabelky, se mi nepodařilo najít. Pátrala jsem po vhodných barvách, mezi tím ve firmě Holík šily šikovné rukavičkářky první zkoušky, a já se cítila lehce ztracená.

Úkol „nalézt správné barvy“ jsem tak odložila, a pracovala na dalších kabelkách. Spojovacím prvkem bude oblá linie, představující nedbalost. Návrhy se mi ale stále nepozdávaly.

Obrázek 20 - Kresebné varianty kabelek

Začala jsem tvořit šablony a šít, opět jsem si potvrdila, že kresba v mém procesu práce příliš nefunguje. Vytvořila jsem nevypodšívkovanou zkoušku prostřední velikosti kabelky, nejsložitějším úkolem se u tohoto střihu stalo, jak vytvořit podšívku. Chtěla jsem, aby horní obvodový okraj byl šitý obracným švem, což proces zkomplikovalo. Po dalších 3 zkouškách se doladit střih nakonec podařilo, a já se mohla v práci posunout dál.

Přišla druhá schůzka ve firmě Holík, na schůzku jsem přišla s kreslenými návrhy rukavic, dohodly jsme se na 2 designech a zbývalo učit si barevnost. Úkol, který jsem odkládala. V myšlenkách jsem stále měla nějaký hnědý tón, v jejich vzorníku jsem objevila tmavou, čokoládově hnědou. Zbývající barvy jsem doladila tak, aby se k této hnědé hodily. Tmavě modrá a pudrově růžová. Doufala jsem, že tyto odstíny najdu i mezi usněmi vhodnými pro kabelky. Měla jsem štěstí, našla jsem.

Obrázek 21 - Zkouška rukavic

Úkol z barevností byl uzavřen, a já tak měla nový náboj k práci, veškeré další kroky práce se skládaly jako puzzle. Celý proces mě opět začal bavit, a já se necítila tolik ztracená. Prvotní stříh nejmenší kabelka, tak vznikala s velkou lehkostí, než jsem přišla k tomu, že netuším, jaké zvolit uzavírání. Prvotní stříh měl oblou linii také na horním okraji, zdrhovadlo nepřípadlo v úvahu, nezdálo se mi elegantní, proto jsem chtěla využít magnety, jako u předcházejícího stříhu. Zakomponovat je na oblou linii ale nebylo jednoduché. Linii jsem tedy přesunula na spodní okraj, horní nechala rovný. Díky tomu, jsem objevila i její praktičnost, skvěle padne do ruky.

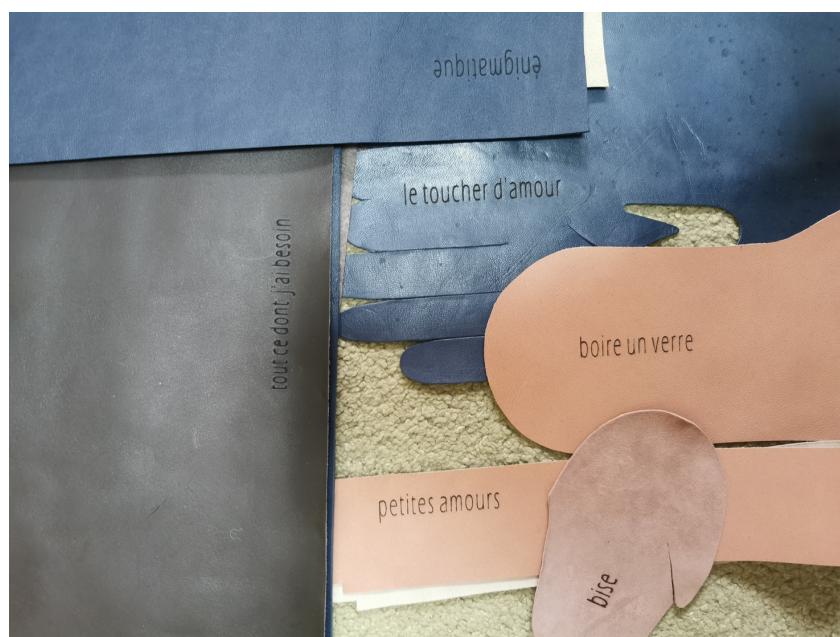
Obrázek 22 - Zkouška malé kabelky

V poslední fázi jsem tvořila lodičky. Vysoký podpatek byl základem, chtěla jsem, aby stříh zůstal jednoduchý, ale i přes to opět zakomponovat oblou linii. Získala své místo na vnější straně horního obvodového okraje. Co podpatek? Alternativní varianta podpatku ze závitové tyče se mi velmi líbila. S prací s kovem jsem zkušenosti neměla, a proto jsem tvorbu podpatku nechala na zkušenějších, a podpatky si nechala vyrobít.

Obrázek 23 - Napínání svršků

Koncept celé kolekce byl hotový, posledním krokem bylo ušít finální produkty. Vykrojit veškeré díly. Gravírovat. Proces gravírování byl pro mě velmi zajímavý, byla to má první zkušenost.

Obrázek 24 - Gravírování

Jednotlivé díly jsem zkompletovala, zapravila hrany. Přidala zlaté komponenty a řetízky. Kolekci nafotit. Focení byla další kapitola, netušila jsem kde. Hledala jsem historické místo s duší, něco vintage, ale zároveň prostor, ve kterém mi bude příjemně. Rukavice i boty, byly totiž v mé velikosti a já se tak měla stát modelkou. Pomoc přišla u fotografa. Na společné schůzce jsme hledali ideální prostory. Nejlepší variantou byla vila Tomáše Bati.

10 LOOKBOOK

Obrázek 25 - Model ELEANOR

Obrázek 26 - Model JANE a MARIE

Obrázek 27 - Model AUDREY a ELEANOR

Obrázek 28 - Model CAROLINE, MARIE a ELEANOR

Obrázek 29 - Model JANE, SOPHIE a ELEANOR

Obrázek 30 - Model AUDREY a MARIE

ZÁVĚR

Díky teoretické části jsem více prohloubila své znalosti v oblasti historie módy a života významných Francouzek. Ponořila jsem do francouzského umění lásky a galantnosti.

Praktický část práce byla pro mě plná nových zkušeností. Poprvé jsem spolupracovala s firmou a byla to skvělá zkušenost. Měla jsem možnost nahlédnout ke kompletnímu zpracování rukavic od návrhu až po závěrečné žehlení. Gravírování laserem byl pracovní postup, se kterým jsem také pracovala poprvé. Přineslo mi nové varianty, jakým způsobem v budoucnosti zpracovávat kůži. Výsledná kolekce se skládá ze tří kabelek různých velikostí a střihů, dvou párů rukavic a párem lodiček. Každý z produktů je doplněn o gravírovaný text ve francouzštině.

Focení, poslední krok práce, bylo také novou zkušeností, postavila jsem se do role „modelky“. Jak rukavice, tak lodičky jsou v mé velikosti. V této části, jsem se vůbec necítila příjemně, ale fotograf, který stál za objektivem, zvládl vystihnout ležérnost a eleganci kolekce.

Tato práce mi dovolila využít nasbírané znalosti, vyzkoušet si spoustu nových postupů.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

- 1 STEELE, Valerie. *Paris Fashion, a cultural history*, 3rd edition. London: Bloomsbury Publishing, 2017. ISBN 978-1-4742-4548-7.
- 2 RISSMAN, Rebecca. *A HISTORY OF Fashion*. North Mankato: Abdo Publishing, 2015. ISBN 978-1-62403-553-1.
- 3 TRUBERT-TOLLU, Chantal. *House of Worth: The Birth of Haute Couture*. London: Thames & Hudson, 2017. ISBN 0500519439.
- 4 GREEN, Anne. *Gloves, An Intimate History*. London: Reaktion Books, 2021. ISBN 978 1 78914 458 1.
- 5 REDWOOD, Mike. *Gloves and Glove-making*. PDF. Great Britain: Bloomsbury Publishing, 2015. ISBN 978-1-78442-148-9. Dostupné z: <https://www.bloomsbury.com/uk/gloves-and-glovemaking-9781784421489/>. [cit. 2024-01-07].
- 6 PADDEN, Carol a HUMPHRIES, Tom. *Deaf in America, Voices for a Culture*. 8th Edition. United States of America: Harvard university press, 1995. ISBN 0-674-19424-1.
- 7 FULKA, Josef. *Deafness, Gesture and Sign Language in the 18th Century French Philosophy*. Online. 8th Edition. Amsterdam / Philadelphia: John Banjamins Publishing Company, 2020. ISBN 9789027261489. Dostupné z: <https://www.jbe-platform.com/content/books/9789027261489>. [cit. 2024-01-07].
- 8 WEIR, Allison. *Eleanor of Aquitaine: A life*. Kindle. 2nd Edition. Ballantine Books, 2001. ISBN 9780345434876. Dostupné z: <https://www.goodreads.com/en/book/show/111220>. [cit. 2024-01-05].
- 9 KOESTLER-GRACK, Rachel A. *Eleanor of Aquitaine, Heroine of the Middle Ages*. United States of America: Chelsea House Publishers, 2006. ISBN 9780791086339.
- 10 SEWARD, Desmond. *ELEANOR OF AQUITAINE: THE MOTHER QUEEN of the MIDDLE AGES*. Kindle. New York: Pegasus Books, 2014. ISBN 1909869163. Dostupné z: <https://www.amazon.com/Eleanor-Aquitaine-Mother-Queen-Middle->

[ebook/dp/B00KRKNK50/ref=tmm_kin_swatch_0?encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div](https://www.amazon.com/dp/B00KRKNK50/ref=tmm_kin_swatch_0?encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div). [cit. 2024-01-30].

11 EDITORS, Charles River. *Madame de Pompadour: The Life and Legacy of French King Louis XV's Chief Mistress*. Independently Published, 2019. ISBN 1096770008.

12 MITFORD, Nancy. *MADAME DE POMPADOUR*. Kindle. New York: NEW YORK REVIEW BOOKS, 2012. ISBN 9780099528876. Dostupné z: https://www.amazon.com/gp/product/B005UF5KI2/ref=x_gr_bb_kindle?caller=Goodreads&tag=x_gr_bb_kindle-20#detailBullets_feature_div. [cit. 2024-01-30].

13 ABBOTT, John Stevens Cabot. *Makers Of History: Marie Antoinette*. Kessinger Publishing, 2008. ISBN 1437116493.

14 GOLDSTONE, Nancy. *In the Shadows of the Empress*. New York: Little, Brown and Company, 2021. ISBN 978-0-361-44931-1.

15 BASHOR, Will. *Marie Antoinette's Head: The Royal Hairdresser, the Queen, and the Revolution*. Kindle. United States: Lyons Press, 2013. ISBN 978-0762791538. Dostupné z: https://www.amazon.com/Marie-Antoinettes-Head-Hairdresser-Revolution-ebook/dp/B00MJD6WMG/ref=tmm_kin_swatch_0?encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div. [cit. 2024-01-30].

16 QUINONERO, Frédéric. *Jane Birkin - "La vie ne vaut d'être vécue sans amour "*. Online. L'Archipel, 2016. ISBN 978-2809818031. Dostupné z: <https://www.amazon.fr/Jane-Birkin-Frédéric-Quinonero/dp/2809818037>. [cit. 2024-01-07].

17 BIRKIN, Jane. *Post-scriptum: Le journal intime de Jane Birkin 1982-2013*. Online. Paris: Fayard, 2019. ISBN 978-2213711997. Dostupné z: https://www.amazon.com/Post-scriptum-Journal-1982-2013/dp/2213711992/ref=tmm_pap_swatch_0?encoding=UTF8&qid=&sr=. [cit. 2024-01-07].

18 MORTAIGNE, Véronique. *Je t'aime: The legendary love story of Jane Birkin and Serge Gainsbourg*. Online. Great Britain: Icon Books, 2019. ISBN 987-178578-504-7. Dostupné z: <https://www.amazon.com/Je-taime-legendary-Birkin-Gainsbourg->

[ebook/dp/B07KGN6CPK/ref=tmm_kin_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div](#). [cit. 2024-01-07].

19 BATEY, Eve. *A Look at the Extraordinary Life of Jane Birkin In Photos*. Online. Vanity Fair. 2023. Dostupné z: <https://www.vanityfair.com/style/2023/07/jane-birkin-in-photos>. [cit. 2024-01-07].

20 HABIBOVÁ, Claude. *Francouzská galantnost*. Akademia Praha, 2009. ISBN 878-80-200-1782-6.

21 OLLIVIER, Debra. *WHAT FRENCH WOMEN KNOW: About Love, Sex, and Other Matters of the Heart and Mind*. Kindle. United States: Berkley, 2009. ISBN 978-1-101-13374-3. Dostupné z: https://www.amazon.com/What-French-Women-Know-Matters-ebook/dp/B002IPZJ74/ref=tmm_kin_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullet_s_feature_div. [cit. 2024-01-30].

22 STENDHAL. *On love*. Kindle. E-artnow, 2020. ISBN 1541342062. Dostupné z: https://www.amazon.com/Love-Stendhal-ebook/dp/B086XDRX1X/ref=sr_1_5?crid=3O3LI52MSU2A8&keywords=on+love+stendhal&qid=1706614345&s=books&sprefix=on+love+stendhal%2Cstripbooks%2C172&sr=1-5#detailBullets_feature_div. [cit. 2024-01-30].

23 OLLIVIER, Debra. *WHAT FRENCH WOMEN KNOW: About Love, Sex, and Other Matters of the Heart and Mind*. Kindle. United States: Berkley, 2009. ISBN 978-1-101-13374-3. Dostupné z: https://www.amazon.com/What-French-Women-Know-Matters-ebook/dp/B002IPZJ74/ref=tmm_kin_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div. [cit. 2024-01-30].

24 POWELL, Helena Frith. *All You Need to Be Impossibly French: A Witty Investigation into the Lives, Lusts, and Little Secrets of French Women*. Kindle. A PLUME BOOK, 2006. ISBN 978-1-101-09914-8. Dostupné z: https://www.amazon.com/All-Need-Impossibly-French-Investigation-ebook/dp/B002DYMBNA/ref=tmm_kin_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div. [cit. 2024-02-05].

25 MOUSLI, Beatrice a ROUSTANG-STOLLER, Eve-Alice. *Women, Feminism, and Feminity in the 21st Century: American and French Perspectives*. Kindle. PALGRAVE MACMILLAN, 2009. ISBN 0230613268. Dostupné z: <https://www.amazon.com/Women-Feminism-Femininity-21st-Century/dp/0230613268>. [cit. 2024-02-05].

26 BEREST, Anne; DIWAN, Audrey; DE MAIGRET, Caroline a MAS, Sophie. *Jak se stát Pařížankou... ať žijete kdekoli*. Nakladatelství JOTA, 2014. ISBN 978-80-7462-643-2.

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1 - Filip III Dobrý, Burgundský vévoda.....	11
Obrázek 2 - Ludvík XIV.....	13
Obrázek 3 - Charles Frederic Worth.....	14
Obrázek 4 - Bojové rukavice	15
Obrázek 5 - Rukavice lorda Fairfaxe, Anglie 1625-1650.....	16
Obrázek 6 - Rukavice z kampaně „I like Ike“	18
Obrázek 7 - Portrét Eleanor Akvitánské.....	19
Obrázek 8 - Portrét Madame de Pompadour	22
Obrázek 9 - Portrét Marie Antoinette	24
Obrázek 10 - Serge a Jane.....	27
Obrázek 11 - Birkin bag.....	28
Obrázek 12 - Polibek	31
Obrázek 13 - Caroline de Maigret	33
Obrázek 14 - Moodboard.....	35
Obrázek 15 - Inspirační koláž.....	36
Obrázek 16 - Profil zákaznice.....	37
Obrázek 17 - Barevnost	38
Obrázek 18 - První zkoušky.....	41
Obrázek 19 - Kresebné varianty rukavic	42
Obrázek 20 - Kresebné varianty kabelek.....	43
Obrázek 21 - Zkouška rukavic.....	44
Obrázek 22 - Zkouška malé kabelky	45
Obrázek 23 - Napínání svršků	46
Obrázek 24 - Gravírování	46
Obrázek 25 - Model ELEANOR	48
Obrázek 26 - Model JANE a MARIE.....	49
Obrázek 27 - Model AUDREY a ELEANOR.....	50
Obrázek 28 - Model CAROLINE, MARIE a ELEANOR.....	51
Obrázek 29 - Model JANE, SOPHIE a ELEANOR.....	52
Obrázek 30 - Model AUDREY a MARIE.....	53

SEZNAM ZDROJŮ K OBRÁZKŮM

Obrázek 1 - STEELE, Valerie. *Paris Fashion, a cultural history*, 3rd edition. London: Bloomsbury Publishing, 2017. ISBN 978-1-4742-4548-7.

Obrázek 2 - RISSMAN, Rebecca. *A HISTORY OF Fashion*. North Mankato: Abdo Publishing, 2015. ISBN 978-1-62403-553-1.

Obrázek 3 - *Portrait de Charles Frederick Worth*. Online. In: Musée d'Orsay. 2022. Dostupné z: <https://www.musee-orsay.fr/en/articles/emile-friant-portrait-de-charles-worth-portrait-charles-worth-214817>. [cit. 2024-02-03].

Obrázek 4 - GREEN, Anne. *Gloves, An Intimate History*. London: Reaktion Books, 2021. ISBN 978 1 78914 458 1.

Obrázek 5 - GREEN, Anne. *Gloves, An Intimate History*. London: Reaktion Books, 2021. ISBN 978 1 78914 458 1.

Obrázek 6 - LEEN, Nina. Political Fashion Statement From the 1952 Presidential Campaign. Online. In: Life. 2024. Dostupné z: <https://www.life.com/lifestyle/political-fashion-statements-from-the-1952-presidential-campaign/>. [cit. 2024-01-07].

Obrázek 7 - *Portrét Eleanory Akvitánské*. Online. In: Geocaching. 2024. Dostupné z: https://www.geocaching.com/geocache/GC96Q0T_kralove-a-kralovny-eleonora-akvitanska. [cit. 2024-02-03].

Obrázek 8 - RIVER EDITORS, Charles. *Madame de Pompadour: The Life and Legacy of French King Louis XV's Chief Mistress*. Kindle. Charles River Editors, 2019. Dostupné z: https://www.amazon.com/Madame-Pompadour-Legacy-French-Mistress-ebook/dp/B07RD84Y18/ref=tmm_kin_swatch_0?encoding=UTF8&qid=&sr=. [cit. 2024-02-03].

Obrázek 9 - *Queen Marie Antoinette in Portraits*. Online. In: DailyArt magazine. 2023. Dostupné z: <https://www.dailyartmagazine.com/queen-marie-antoinette-portraits/>. [cit. 2024-02-03].

Obrázek 10 - MORTAIGNE, Véronique. *Je t'aime: The legendary love story of Jane Birkin and Serge Gainsbourg*. Online. Great Britain: Icon Books, 2019. ISBN 987-178578-504-7. Dostupné z: <https://www.amazon.com/Je-taime-legendary-Birkin-Gainsbourg->

[ebook/dp/B07KGN6CPK/ref=tmm_kin_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div](https://www.ebook/dp/B07KGN6CPK/ref=tmm_kin_swatch_0?_encoding=UTF8&qid=&sr=#detailBullets_feature_div). [cit. 2024-01-07].

Obrázek 11 - *The original Hermès Birkin bag made for Jane Birkin*. Online. In: Christie's. 2018. Dostupné z: <https://www.christies.com/en/stories/handbag-tips-from-the-owner-of-jane-birkin-original-birkin-bag-4ed5cd17212a463e96a26ecb15835bab>. [cit. 2024-02-03].

Obrázek 12 - BEREST, Anne; DIWAN, Audrey; DE MAIGRET, Caroline a MAS, Sophie. *Jak se stát Pařížankou... ať žijete kdekoli*. Nakladatelství JOTA, 2014. ISBN 978-80-7462-643-2.

Obrázek 13 - *Caroline de Maigret*. Online. REAL LIFE IS ELSEWHERE. 2012. Dostupné z: https://blogger.googleusercontent.com/img/b/R29vZ2xl/AVvXsEh5xvEtlko1Ua55Aw8cbM0iu63zkDqQRq8L6zENacVMnMeTmIL3x5v4ka9LKHy_0JaLzmBCrL3oLZ8btIB7vZin5JxGX4cBJhwP8yG1X2Xp2WRirynWGOE9zpbgJi4BWR685myNrdu_I/s1600/caroline+de+maigret+annemarieke+van+drimmelen+dimphy+den+otter+rika+magazine,+spring:summer+2012+5.png. [cit. 2024-04-15].

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha P I: Střihové řešení – CAROLINE

Příloha P II: Střihové řešení – SOPHIE

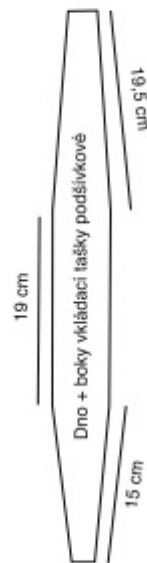
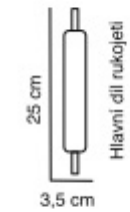
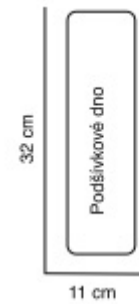
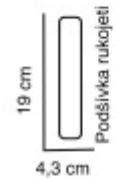
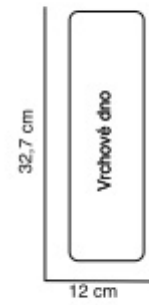
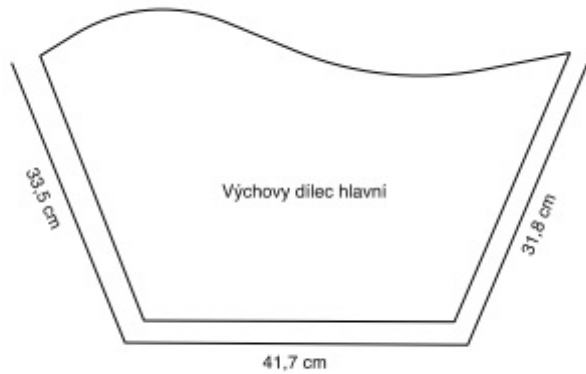
Příloha P III: Střihové řešení – AUDREY

Příloha P IV: Střihové řešení – ELEANOR

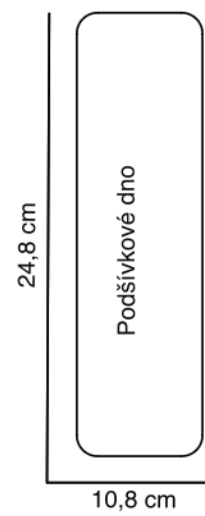
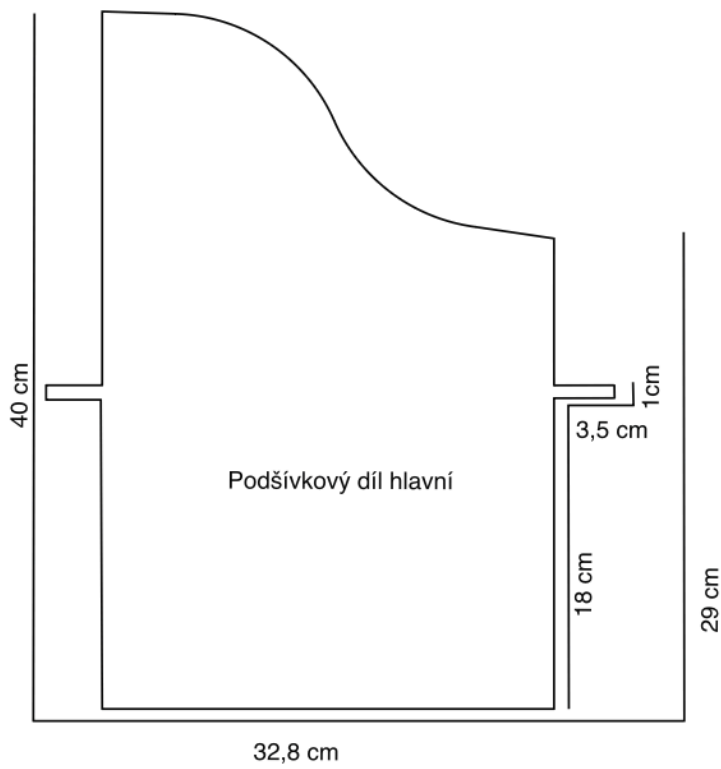
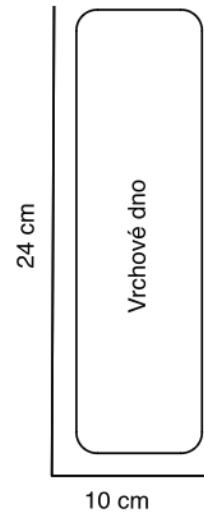
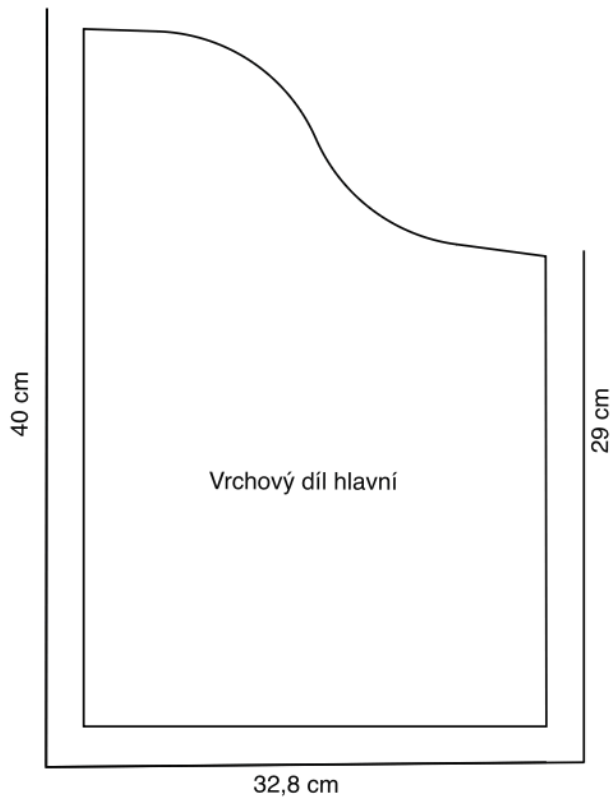
Příloha P V: Střihové řešení – JANE

Příloha P VI: Střihové řešení – MARIE

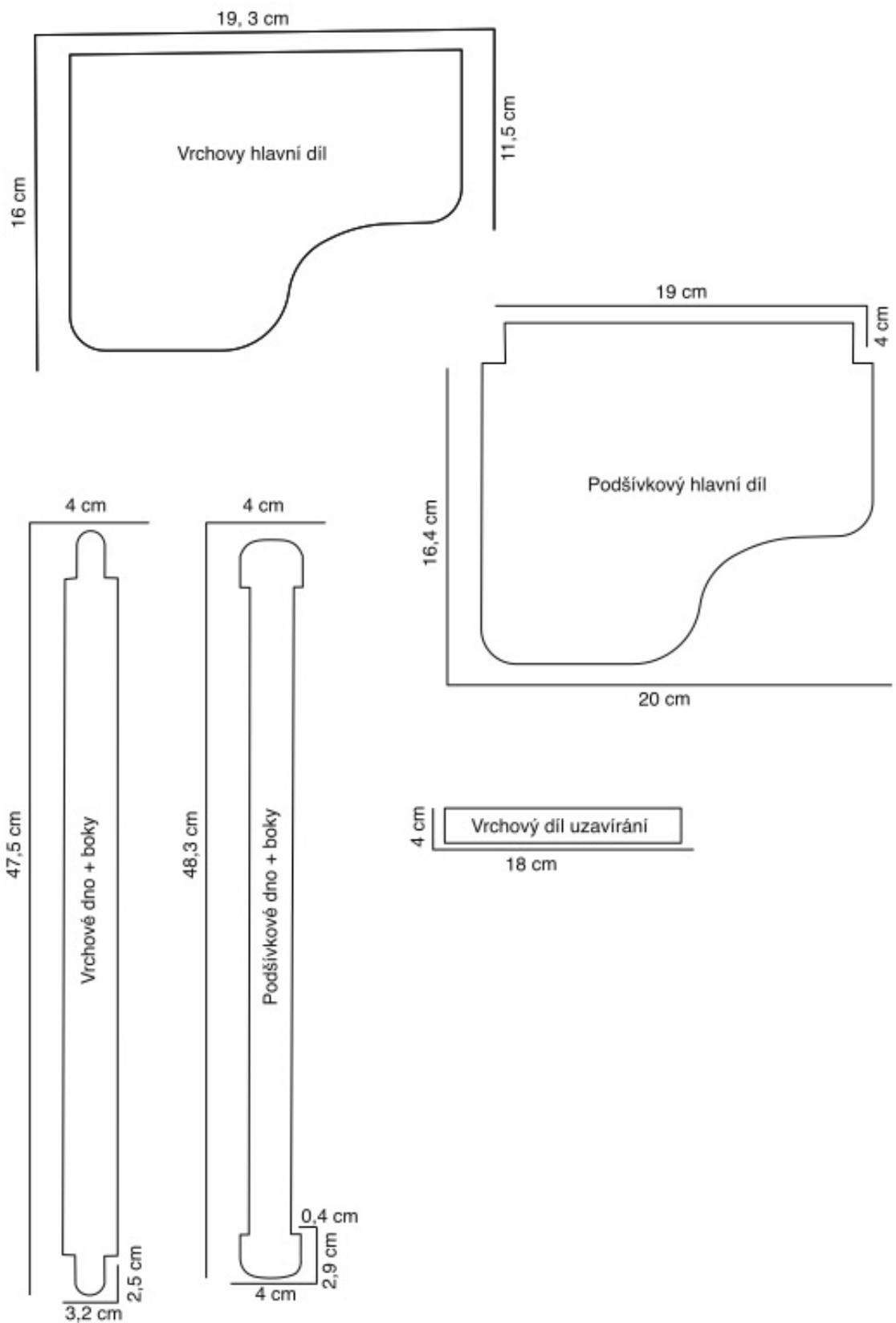
PŘÍLOHA P I: STŘIHOVÉ ŘEŠENÍ – CAROLINE

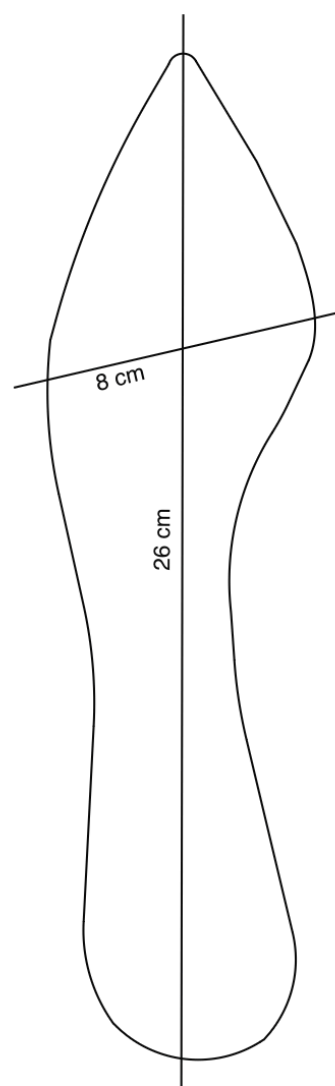
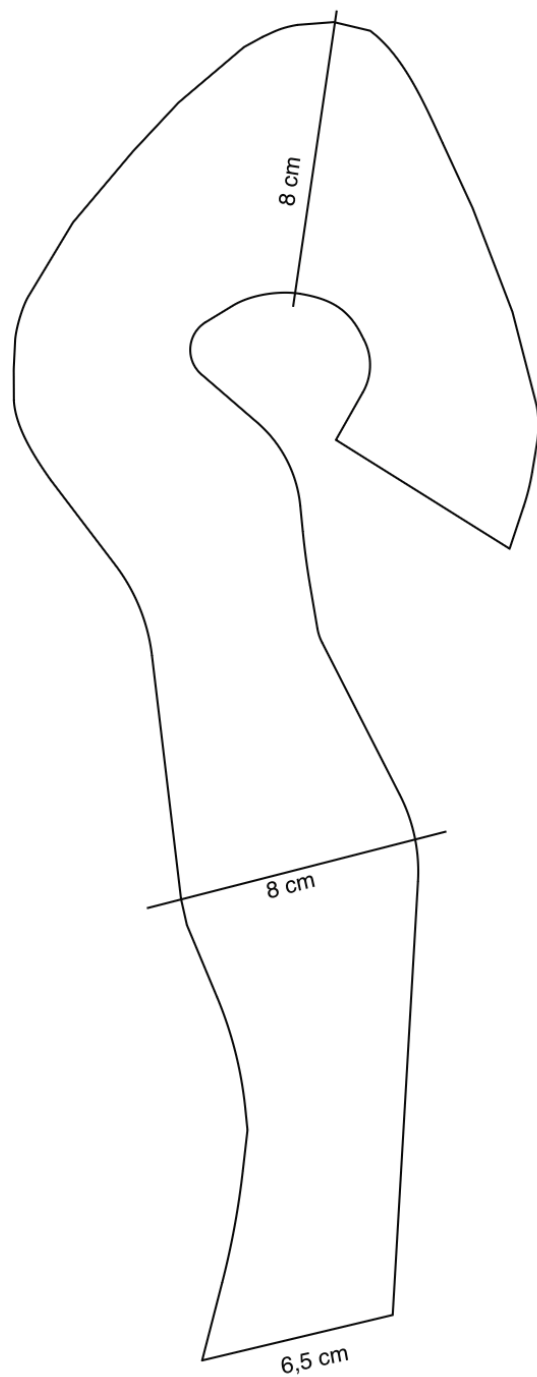
PŘÍLOHA P II: STŘIHOVÉ ŘEŠENÍ – SOPHIE

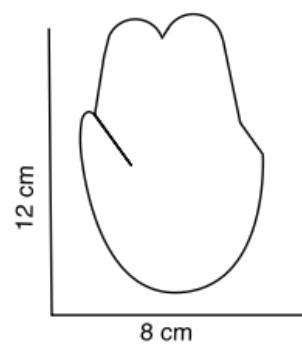
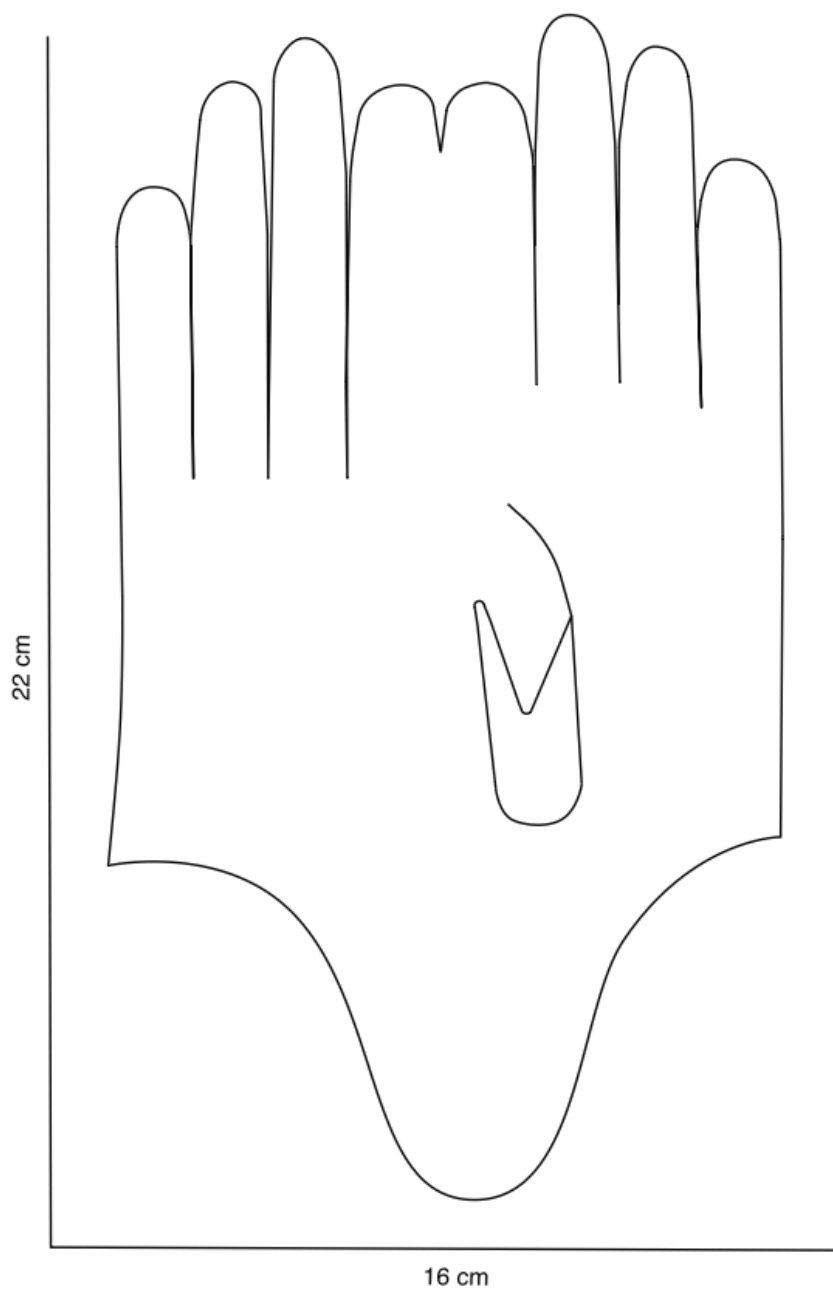
PŘÍLOHA P III: STŘIHOVÉ ŘEŠENÍ – AUDREY

PŘÍLOHA P IV: STŘIHOVÉ ŘEŠENÍ – ELEANOR

PŘÍLOHA P VI: STŘIHOVÉ ŘEŠENÍ – JANE

PŘÍLOHA P VII: STŘIHOVÉ ŘEŠENÍ – MARIE

